

اخبار کارگری

مدیرکل بازرسی کار:
تعداد بازرسان کار بسیار کمتر از
حد استاندارد است

مدیر کل بازرسی کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی با بیان اینکه اگر استانداردهای حفاظت فنی به درستی اجرا می‌شد، شاهد کمترین حوادث بودیم، گفت: تعداد بازرسان کار با تعداد کارگران و کارگاه‌های کشور همخوانی ندارد.

علی مظفری در گفت‌وگو با خبرگزاری مهر اظهار داشت: از محدودیت منابع بازرسی برخورداریم که البته در سطح ملی نیست. در کشورهای دیگر هم موضوع سرانه تعداد بازرسان به جمعیت نیروهای کارگری تابع پارامترهای مختلفی است؛ از جمله این پارامترها به گستردگی جغرافیایی کشورها توجه می‌کنند که کشور ما طبیعتاً پهناور است و پراکندگی کارگاه‌ها در استان‌های کشور هم از محدودیت‌های این حوزه است.

وی افزود: سطح استاندارد در باب تعداد سرانه بازرسان، یک به ۱۰ هزار است که با توجه به جمعیت ۱۴ میلیون کارگر برآورد شده در کشور، از این استاندارد تبعیت نکرده‌ایم و سرانه بازرسان ما خیلی کمتر از این استاندارد است.

مظفری تصریح کرد: در واقع می‌توان گفت هم‌اکنون تعداد بازرسان کار بر حسب جمعیت کارگران شاغل با تعداد کارگاه‌های کشور تناسب تعدادی ندارد.

بازگشت به کار ۱۸۷۴ نفر از
کارگران خراسان شمالی

رئیس کل دادگستری خراسان شمالی از احیاء جلوگیری از تعطیلی ۱۱۴ واحد تولیدی خبر داد و گفت: این اقدامات موجب بازگشت به کار هزار و ۸۷۴ کارگر شد.

اسدالله جعفری در گفت‌وگو با خبرگزاری مهر با بیان اینکه از سال ۹۶ تاکنون تعداد ۳۱۷ فقره بازدید میدانی از واحدهای تولیدی استان صورت گرفته، اظهار کرد: مشکلات تولیدکنندگان در جریان این سازوکار میدانی مورد بررسی قرار گرفته و حسب مورد در نتیجه پیگیری‌های متعدد، مشکلات بسیاری از واحدهای تولیدی مرتفع یا در حال رفع شدن است.

فوت دو کارگر در حادثه ریزش
معدن خاک نسوز نیلچیان

رئیس سازمان صنعت، معدن و تجارت چهارمحال و بختیاری از ریزش معدن خاک نسوز نیلچیان خبر داد و گفت: در این حادثه دو نفر جان خود را از دست دادند. سجاد رستمی در گفت‌وگو با ایسنا اظهار کرد: در این حادثه دو نفر جان خود را از دست دادند. وی گفت: این معدن در منطقه دویلان از توابع شهرستان اردل واقع شده و نیروهای امدادی در محل وقوع حادثه حضور دارند.

تجمع اینتاگران
مقابل وزارت نفت

شلاغان اینتاگر وزارت نفت روز گذشته در اعتراض به اجرا نشدن ابلاغیه‌های مرتبط با وضعیت رفاهی خود مقابل این وزارتخانه تجمع کردند.

به گزارش ایلنا، معترضان با اشاره به دستور وزیر نفت به شرکت‌های زیرمجموعه این وزارتخانه برای اجرای ۱۶ ابلاغیه مرتبط با اینتاگران افزودند: پرداخت ایاب و ذهاب و حق‌الزحمه بهره‌وری به مشمولان، پرداخت فوق‌العاده اینتاگری و استخدام فرزندان اینتاگران از جمله این ابلاغیه‌ها هستند.

اینتاگران وزارت نفت با بیان اینکه مقابل وزارت نفت جمع شدیم تا مطالبات خود را یادآوری کنیم، افزودند: پرداخت ۱۰۰ درصدی هزینه درمان اینتاگران و ۱۰۰ درصد هزینه درمان دندان پزشکی از دیگر مطالباتی است که ابلاغیه‌های آنها صادر شده اما اجرا نمی‌شود.

اساساً از لیبرال‌یسم، انقلابی
بیرون نمی‌زند. لیبرال‌ها
را باید از روی گرایش
اقتصادی‌شان تشخیص
داد. هر کس که گرایش‌های
سرمایه‌داری دارد و طرفدار
بازار آزاد است، لیبرال
محسوب می‌شود

سازشکار محسوب می‌شوند. لیبرال‌های اقتصادی ادای افراد متعهد به انقلاب را درمی‌آورند؛ اینها چون محافظه‌کار و اهل سازش هستند، پوپولیست محسوب می‌شوند. در دوران اخیر پوپولیسم را تجربه کردیم و دیدیم که چه هزینه‌یاد و بازده کمی را به دنبال دارد.

■ **بخش خصوصی مدعی است که اگر دولت را کوچک و حوزه مداخلات آن را کاهش دهیم در نهایت مصرف‌کننده‌نهایی که یک بخش از آن نیروی کار همین بخش است، منتفع می‌شود. طبق این تحلیل، فعالیت اقتصادی دولت هم می‌تواند به اندازه بخش خصوصی آسیب‌زا باشد و به این واسطه سیاست‌های اقتصادی را علیه طبقات ضعیف سازماندهی کند، گو اینکه همین امروز هم برخی شرکت‌های دولتی به‌اخلال در نظام ارزی و بهره‌مندی از رانت در واردات متهم هستند که در نهایت طبقات ضعیف هزینه‌ایس‌ن موضوع را پرداخت می‌کنند. تا چه اندازه این گفته را قبول دارید که دولت‌هایش از بخش خصوصی به معیشت مردم لطمه زده‌اند؟**

من برای تمام دولت‌ها احترام قائل هستم و معتقدم هیچ رئیس‌جمهوری جز خدمت‌دهی دیگری نداشته‌است. اگر اشتباهی مرتکب شده‌اند از سر خدمتگذاری بوده‌ام؛ زمانی که با فرمان راست می‌رانیم، باید راست اقتصادی را به کار گماریم و نتایج‌اش هم می‌شود فساد. تفاوتی هم نمی‌کند دولت چنین تمایلی را ایجاد کند یا بخش خصوصی در کل اگر بر خط سرمایه‌داری می‌رانیم باید متوجه این باشیم که فساد در ذات نظام سرمایه‌داری است. اگر کسانی هستند که این حرف را باور نمی‌کنند، بهتر است به ردپای آن نگاه کنند. ما نمی‌گوییم که مالکیت باید دولتی شود ولی سوداگری باید از اقتصاد بیرون برود.

چه بخش خصوصی، چه دولت و چه تعاونی‌ها نباید به رانت‌جویی بيفتنند. چه زمانی می‌توانیم بفهمیم که این حرف را باور نمی‌کنند، بهتر است، که یک مجموعه اقتصادی دولتی، خصوصی یا تعاونی رانت‌جوست، زمانی که در لواء «قانون تجارت» یا «قانون بخش تعاون» عمل نمی‌کند. جدا از این مورد، واردکننده بخش خصوصی، رانتیر است و رانت دولتی را دنبال می‌کند. البته زمانی که «شرکت بازرگانی دولتی» به اجبار در بازار ورود می‌کند، انحصار ایجاد می‌شود اما اگر کار را از این مجموعه بگیریم و به بخش خصوصی بدهیم، وضعیت بدتر هم می‌شود. بخش دولتی در واردات و توزیع یک مسأله دارد اما بخش خصوصی صد مسأله. به هر شکل باید نگاه سیستمی به موضوع داشته باشیم و راه‌حل مسائل را به دخالت یک بخش در اقتصاد فرونگاهیم.

تعاونی‌ها باید در قالب‌های بزرگ تقویت شوند و توزیع به دست آنها سپرده شود. در حوزه بازرگانی خارجی هم اعتقاد دارم که بخش خصوصی کارآمد نبوده و اصلاً نباید بازرگانی خارجی را به آنها سپرد.

■ **دولت‌ها کاهش تصدی‌گری حاکمیت در امور واردات را یک امتیاز برمی‌شمارند اما شما می‌گویید که بازرگانی خارجی زمین‌بازی بخش خصوصی نباشد. اگر کاهش تصدی‌گری در این حوزه برای کاهش هزینه‌های عمومی و جلوگیری از شکل‌گیری رانت ضروری است، چرا با ورود بخش خصوصی مخالفت می‌کنید؟**

واگذاری بازرگانی خارجی به بخش خصوصی عامل بی‌ثباتی در قیمت‌هاست چون تقاضاهای هیجانی و احساسی در بازار ارز خلق می‌کنند که این به هیچ وجه در این بازار قابل تعریف نیست. تقاضاهای هیجانی و احساسی باعث افزایش پایه و بنیاد قیمت‌ها می‌شوند یعنی رابطه نرخ تسعیر ارز را برهم می‌ریزند در حالی که باید تأثیر بازرگانی خارجی بر نرخ تسعیر ارز، صفر باشد اما به دلیل دخالت بخش خصوصی در بازرگانی خارجی، نرخ تسعیر ارز در گرانی کالاها و تورم نقش پررنگی را بازی می‌کند.

در نبود بسته‌های سیاستی ویژه، اقتصاد ایران نتوانسته در جای خود قرار گیرد. آنهایی که در توضیح مشکل، ریشه را در شکل سیاستی اقتصاد ایران نمی‌جویند، به رفافتکنی دچار می‌شوند. البته نمی‌گویم که بخش خصوصی نباید در اقتصاد سهم داشته باشد اما دولت و تعاونی‌ها هم باید حضور داشته باشند. مملکت مغازه نیست که اداره آن را به دست بخش خصوصی بسپاریم.

■ **نمونه موفق‌ی برای نقش‌آفرینی تعاونی‌ها سراغ دارید؟**
در یکی از بزرگ‌ترین کانون‌های پولی دنیا یعنی کشور سوئیس که حدود ۸ تا ۹ میلیون جمعیت وجود دارد، تعاونی‌ها، مرکزیت دارند. در این کشور هم قدرت خرید و هم حجم عملیات پولی بیشتر از کشور ۸۰ میلیون نفری ایران است. اقتصاد این کشور در قالب دو تعاونی خلاصه می‌شود که در بزرگ‌ترینش ۶۰ درصد مردم عضو هستند و از آن خرید می‌کنند. در ایران زمانی که تازه قصد داشتند توزیع را به فروشگاه‌های بزرگ بسپارند، وزرای تعاون فریاد کشیدند که اینها را به تعاونی‌ها واگذار کنید. گفتند که اجازه بدهید تعاونی‌ها رشد کنند.

عده‌ای که تفکر لیبرال و حامی بازار آزاد دارند و نام خود را انقلابی گذاشته‌اند، تعاونی را از میدان به‌در می‌کنند. اساساً از لیبرال‌یسم، انقلابی بیرون نمی‌زند. لیبرال‌ها را باید از روی گرایش اقتصادی‌شان تشخیص داد. هر کس که گرایش‌های سرمایه‌داری دارد و طرفدار بازار آزاد است، لیبرال محسوب می‌شود. البته لیبرال‌یسم یک مفهوم سیاسی هم دارد اما میانی لیبرال‌یسم، اقتصادی است. اینها می‌خواهند به جای جمع‌گرایی و متبلور شدن حرکت‌های جمعی در قالب تعاونی، فردگرایی اقتصادی را ترویج کنند. خوب لیبرال‌ها اهل سازش هستند و

برنامه‌ریزی پایدار در یک دوره پنج ساله برای اداره کشور نیست، چگونه می‌تواند پیامی حاوی یک عملکرد اطمینان‌بخش به مصرف‌کنندگان کم‌درآمد با فعالان اقتصادی مخابره کند؟

در ایران هیچ دولتی نمی‌تواند ۸ سال پای یک سیاست بنشیند چرا که مجالس آنها را وادار به تغییر رویه می‌کنند. چاره کار این است که دو یا سه حزب بزرگ در کشور تشکیل شوند. با این حال مجلس در اصلاح قانون انتخابات به جای اینکه سراغ این موضوع برود به جزئیات انتخابات ورود کرده‌است یعنی اینکه حالا انتخابات استانی بر گزار کنیم و از این گونه بحث‌ها. با ۲۵۰ حزب کوچک هم نمی‌شود کشور را اداره کرد. باید احزاب بزرگ مردم را نمایندگی کنند و اتاق‌های فکر در آنها شکل گیرد. احزاب باید از اتاق‌های فکر پیروی کنند چون مشکلات اصلی اقتصاد ایران سیاستی است. زمانی که این را نداریم خوب نمی‌توانیم سیاست‌های پایداری را در اقتصاد تعریف کنیم. زمانی برای توزیع، تعاونی‌های شهر و روستا را داشتیم اما خرده‌فروش‌ها در برابر آنها مقاومت کردند اما امروز بخش خرده‌فروشی به دلیل اینکه با کاهش سرعت تبدیل کالا به پول مواجه است، صدای تعطیلی و ورشکستگی را می‌شنود. از همین حرف می‌خواهم نتیجه بگیرم که دولت می‌تواند خیلی بهتر از بخش خصوصی کار توزیع را انجام دهد. تعاونی‌ها هم می‌توانند این کار را انجام دهند اما در این اقتصاد به آنها اجازه اندوختن تجربه نمی‌دهند. زمانی هم که برای توزیع بهتر کالاها، فروشگاه‌های بزرگ را تاسیس کردند، به سراغ منفعت‌طلب‌ترین سرمایه‌گذاران رفتند و تعاونی‌ها را جانداختند.

■ **نمونه موفق‌ی برای نقش‌آفرینی تعاونی‌ها سراغ دارید؟**
در یکی از بزرگ‌ترین کانون‌های پولی دنیا یعنی کشور سوئیس که حدود ۸ تا ۹ میلیون جمعیت وجود دارد، تعاونی‌ها، مرکزیت دارند. در این کشور هم قدرت خرید و هم حجم عملیات پولی بیشتر از کشور ۸۰ میلیون نفری ایران است. اقتصاد این کشور در قالب دو تعاونی خلاصه می‌شود که در بزرگ‌ترینش ۶۰ درصد مردم عضو هستند و از آن خرید می‌کنند. در ایران زمانی که تازه قصد داشتند توزیع را به فروشگاه‌های بزرگ بسپارند، وزرای تعاون فریاد کشیدند که اینها را به تعاونی‌ها واگذار کنید. گفتند که اجازه بدهید تعاونی‌ها رشد کنند.

انبارهای شدن توزیع، مهم‌ترین مشکل اقتصاد ایران است. این اتفاق موجب می‌شود که تقاضای نابجا شکل گیرد. در نهایت مصرف‌کننده از ناحیه پرداخت قیمت غیر واقعی برای کالاها متضرر می‌شود. قیمت هم همان تورم است. البته که مشکل اقتصاد ایران بیشتر از تورم، پرش قیمت است که پرش قیمت‌ها هم ریشه در انبارهای شدن توزیع دارد؛ لذا باید بسته‌های سیاستی، فرایند تولید و توزیع را در یک زنجیره مدیریت شده قرار دهیم تا توزیع هم به صرفه و اقتصادی باشد. اساساً در اقتصاد، سیاست پایدار خیلی مهم است. توجه داشته باشیم که موضوع اصلی اقتصاد، تعادل است. اقتصادی در بلندمدت توفیق خواهد داشت که تعادل را موضوع اصلی سیاست‌هایش کند اما اگر در یک کشور پیشرفته بهترین سیاست‌ها به صورت روزمره، ماهانه و سالانه عوض شوند، مردم آن کشور به فلاکت دچار می‌شوند. در این میان سیاست‌ها باید سیال باشند و به نگاه به آینده به اجرا در آیند نه با نگاه به امروز فردا.

■ **انتقادی که به نظام اقتصادی ایران وارد می‌شود، متوجه کُز فهمی سیاست‌گذار است اما سیاست‌گذاری که راه و چاه را کم کرده و حتی قادر به یک**

انبارهای شدن توزیع،
مهم‌ترین مشکل اقتصاد
ایران است. این اتفاق
موجب می‌شود که تقاضای
نابجا شکل گیرد. در نهایت
مصرف‌کننده از ناحیه
پرداخت قیمت غیر واقعی
برای کالاها متضرر می‌شود.
قیمت هم همان تورم است

می‌دهند در حالی که در فروشگاه‌های بزرگ این سرعت افزایش می‌یابد. زمانی که سرعت تبدیل کالا به پول کاهش می‌یابد، اقتصاد به جای پویایی، ایستایی پیدا می‌کند و به جای اینکه دینامیک شود، استاتیک می‌شود و می‌ایستد. بخش توزیع بخشی است که باید سریعاً به پول تبدیل شود تا این پول به گردش در آید. پول نباید در توزیع بخواهد و اساساً توزیع نباید به انبار تبدیل شود.

انبارهای شدن توزیع، مهم‌ترین مشکل اقتصاد ایران است. این اتفاق موجب می‌شود که تقاضای نابجا شکل گیرد. در نهایت مصرف‌کننده از ناحیه پرداخت قیمت غیر واقعی برای کالاها متضرر می‌شود. قیمت هم همان تورم است. البته که مشکل اقتصاد ایران بیشتر از تورم، پرش قیمت است که پرش قیمت‌ها هم ریشه در انبارهای شدن توزیع دارد؛ لذا باید بسته‌های سیاستی، فرایند تولید و توزیع را در یک زنجیره مدیریت شده قرار دهیم تا توزیع هم به صرفه و اقتصادی باشد. اساساً در اقتصاد، سیاست پایدار خیلی مهم است. توجه داشته باشیم که موضوع اصلی اقتصاد، تعادل است. اقتصادی در بلندمدت توفیق خواهد داشت که تعادل را موضوع اصلی سیاست‌هایش کند اما اگر در یک کشور پیشرفته بهترین سیاست‌ها به صورت روزمره، ماهانه و سالانه عوض شوند، مردم آن کشور به فلاکت دچار می‌شوند. در این میان سیاست‌ها باید سیال باشند و به نگاه به آینده به اجرا در آیند نه با نگاه به امروز فردا.

■ **انتقادی که به نظام اقتصادی ایران وارد می‌شود، متوجه کُز فهمی سیاست‌گذار است اما سیاست‌گذاری که راه و چاه را کم کرده و حتی قادر به یک**

احساسی در فرایند توزیع وضع اقتصاد را بدتر می‌کند. به طور مثال زمانی که مردم می‌گویند تخم‌مرغ در بازار کم است، فوری طوری به بازار ورود می‌کنند و کنترل‌ها را وضعی می‌کنند که تر تیبیل کار برهم می‌ریزد. همین‌طور امروز می‌بینیم که می‌خواهند ضربتی قیمت شیر را کنترل کنند اما از آن طرف، گاوهایی شیرده را به کشتارگاه می‌فرستند. این کار بعداً آثار خود را در واردات شیر خشک و آب پنیر نشان می‌دهد. آنها که می‌گویند مابرای کنترل نرخ شیر قیمت نهاده‌های دامی را کنترل می‌کنیم باید به این طرف قضیه توجه داشته باشند.

در حال حاضر به دلیل افزایش قیمت شیر، سهم این کالادر سبد خوار کاهش یافته است. برای کاهش قیمت شیر باید سیاست‌ها را جامع دید و از دخالت احساسی دست برداشت چرا که این موجب بزرگ‌تر شدن مشکل می‌شود. این را کسی می‌گوید که هیچ اعتقادی به دخالت بخش خصوصی در توزیع ندارد.

برای مثال توزیع میوه توسط بخش خصوصی حاکی از بدترین وضعیت در نظام توزیع است. قیمت واقعی میوه ۳۵ درصد قیمتی است که به دست ما می‌رسد. می‌خواهم بگویم که توزیع ناکارآمد توسط بخش خصوصی در بازار میوه نمود دارد. توزیع میوه با هر سیستمی که اداره شود، بهتر از سیستم فعلی است. این گفته را کسانی که در بازار میوه و تره‌بار دو سه سود بازی می‌کنند، نمی‌پذیرند؛ در اینجا بسته‌سیاستی قابل ارائه است و بخش خصوصی نمی‌تواند کمکی به حل این موضوع بکند.

■ **اینکه می‌گویید بخش خصوصی نباید در توزیع کالاها ورود کند، چه توجیهی دارد؟ آیا فکر می‌کنید که بخش خصوصی در این حوزه ذاتاً توان است و توصیه به حذف دولت از این بخش، آدرس غلط دادن به کارگران است؟**

ناکارآمدی بخش خصوصی در این حوزه هم دلیل فناوریانه و هم اقتصادی دارد. به این معنی حضور بخش خصوصی در توزیع، توجیه اقتصادی ندارد و چرخه توزیع را زمین می‌زند. در این قالب، فروشگاه‌های خرده‌در قیاس با فروشگاه‌های بزرگ که حالا پامی‌توانند دولتی باشند یا خصوصی، با تورم کالا مواجه هستند یعنی سرعت تبدیل کالا به پول و به گردش درآمدن پول را کاهش

پس از پایان جنگ ایران و عراق، سال‌هاست که ادعا می‌شود قرار است اقتصاد ایران به گونه‌ای ریل‌گذاری شود که معیشت طبقات فرودست و صاحبان درآمدهای ثابت تأمین شود؛ اما عموم دولت‌های پس از جنگ بجز دولت اصلاحات در این تلاش راه به جایی نبرده‌اند. معمولاً تمام دولت‌ها در چهار سال نخست فعالیت بیشتر به سیاست‌گذاری و رفتارهای اقتصادی غیر تورم‌زایی پردازند اما اوضاع چهار سال دوم آنها متفاوت است تا جایی که آرام آرام تورم و دخالت‌های خود دولت در بازار افزایش می‌یابد. خبرگزاری کار ایران (ایلنا) در گفت‌وگوبا «علیرضا محبوب» دبیر کل خانه کارگر و نماینده ادوار مجلس به بررسی رفتارهای متناقض دولت‌ها و آثار آنها پرداخته است.

■ **به هم ریختن بازارها، رشد سوداگری و به دنبال آن کاهش شدید قدرت خرید کارگران و مصرف‌کنندگان، اذهان عمومی را سرگرم راه‌حل‌های رف‌این بحران کرده است. در این میان برخی اعتقاد دارند که برای حل مشکلات حتماً باید نقش دولت را در اقتصاد کم‌رنگ کرد. در این دیدگاه، «دولت» سوداگر و به نوعی پدرخوانده قیمت‌گذاری برخلاف مکانیزم‌های پذیرفته‌شده بازار است و بهتر است دولت، دست‌ان‌ش را از حوزه قیمت‌گذاری و توزیع کالاها بیرون بکشد تا مکانیزم طبیعی بر بازار حاکم شود. این تحلیل تا چه اندازه پذیرفته‌است؟**

هر دخالتی در اقتصاد، خارج از یک بسته سیاستی، به نوع خود بازخوردی را به همراه دارد، حالا چه این دخالت از ناحیه دولت باشد و چه بخش خصوصی. در این راستا هر گونه دخالت موردی سبب قطع یک زنجیره سیاستی می‌شود. من هرگز به بخش خصوصی در امر توزیع علاقه ندارم به خصوص در حوزه بازرگانی خارجی. زمانی که یک زنجیره سیاسی با سیاست‌های مقطعی مانند پرش قیمت‌ها و نه تورم، قطع می‌شود آثار جریان‌ناپذیری به دنبال دارد. در این راستا هر گونه ورود

خبر

مدیرعامل تأمین اجتماعی:

پرداخت مطالبات بیمارستان‌های متصل به نسخه الکترونیک در اولویت است

اجتماعی متصل نشوند، اولویت قائل نیستیم و تمامی مراکز دانشگاهی که از طریق API به سازمان تأمین اجتماعی متصل شوند، ظرف ۴۵ روز مطالبات‌شان را تسویه خواهیم کرد.

پاسخگویی و اطلاع‌رسانی مناسب به جامعه باید مورد توجه قرار گیرد. وی تأکید کرد: برای پرداخت مطالبات مراکز درمانی دانشگاهی و غیردانشگاهی که به تأمین

تأمین اجتماعی نقش مهمی در پیشبرد برنامه ملی نسخه الکترونیک دارند، گفت: این برنامه به عنوان اولویت اول سازمان باید مورد توجه تمامی همکاران باشد و

در سامانه نسخه الکترونیک ثبت شود، در اولویت قرار دارد. به گزارش توسعه ایرانی، مصطفی سالاری با بیان اینکه مدیران واحدهای اجرایی

مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی گفت: به منظور تشویق بیمارستان‌های دانشگاهی برای متصل شدن به سامانه نسخه الکترونیک، پرداخت مطالباتی که

مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی گفت: به منظور تشویق بیمارستان‌های دانشگاهی برای متصل شدن به سامانه نسخه الکترونیک، پرداخت مطالباتی که